

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ເລກທີ 06 /ທຫລ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2004

ຂໍ້ກຳນົດ

ກ່ຽວກັບການຈັດຊັ້ນໜີ້ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ

ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1999.
- ອີງຕາມລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍທະນາຄານທຸລະກິດສະບັບເລກທີ 02/ສປປ, ລົງວັນທີ 22 ມີນາ 2000.
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກຂໍ້ກຳນົດດັ່ງນີ້:

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຈຸດປະສົງຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ແມ່ນເພື່ອສ້າງພື້ນຖານຄວາມໝັ້ນຄົງໃນລະດັບຕໍ່າສຸດໃຫ້ແກ່ທະນາຄານ ແນໃສ່ຮັບປະກັນດັ່ງນີ້: (1) ທົບທວນຄືນ ແລະ ຈັດລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງສິນເຊື້ອໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ; (2) ຈັດປະເພດເງິນກູ້ທີ່ເກີນກຳນົດຊຶ່ງຜູ້ກູ້ຍືມບໍ່ສາມາດຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍໄດ້ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາເງິນກູ້; (3) ບັນທຶກບັນຊີສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງແຕ່ບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກດອກເບ້ຍໜີ້ຈັດຊັ້ນຢູ່ໃນບັນຊີກຳໄລ-ຂາດທຶນ; (4) ລ້າງໜີ້ສູນທີ່ໄດ້ສ້າງເງິນແຮຢ່າງຄົບຖ້ວນອອກຈາກຖານະການເງິນ ແຕ່ຕ້ອງຮັກສາຄັງແຮໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມປະເພດໜີ້ຈັດຊັ້ນທີ່ຍັງເຫຼືອ; (5) ຈັດຊັ້ນໜີ້ ໜີ້ທີ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງ ແລະ ບັນທຶກບັນຊີໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກສາມາດບັນລຸທຸກໆວັດຖຸປະສົງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ທະນາຄານຈຶ່ງຈະສາມາດກຳນົດມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງເງິນກູ້ທີ່ໄດ້ປ່ອຍໄປນັ້ນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນພ້ອມທັງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຖຽນລະພາບຂອງຂະແໜງການທະນາຄານ ແລະ ທັງເປັນການສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຝາກເງິນ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ອື່ນໆຕໍ່ຂະແໜງການທະນາຄານ.

ມາດຕາ 2 ຄຳນິຍາມ

1. "ທະນາຄານ" ໝາຍເຖິງ ທະນາຄານທຸລະກິດ.
2. "ເງິນກູ້" ໝາຍເຖິງ ທຸກໆຊັບສິນທາງການເງິນຂອງທະນາຄານທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ເງິນທຶນໃຫ້ກູ້ຢືມໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ (ຕົວຢ່າງ: ເງິນກູ້ ແລະ ເງິນເບີກ ເກີນບັນຊີທີ່ປ່ອຍໂດຍກົງໃຫ້ແກ່ຜູ້ກູ້ຢືມ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວ ຫຼື ການຊື້ ເອົາເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານອື່ນ) ຫຼື ການນຳໃຊ້ເງິນທຶນຂອງທະນາຄານໃນການຊຳລະລ່ວງໜ້າ ແທນບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ (ຕົວຢ່າງ: ການຊຳລະລ່ວງໜ້າ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຜູກພັນນອກໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ ຊຶ່ງລວມມີການອອກໜັງສືສິນເຊື້ອ, ການອອກໜັງສືຄຳປະກັນຕ່າງໆ, ການລ່ວງ ໜ້າອື່ນໆ) ຊຶ່ງເງິນທຶນດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຖືກຊຳລະຄືນໃຫ້ກັບທະນາຄານ ໂດຍມີດອກເບ້ຍ ຫຼື ບໍ່ມີດອກເບ້ຍຕາມວັນເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ຕາມງວດຊຳລະຂອງສັນຍາ ຫຼື ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງທະນາຄານ. ຄຳວ່າ "ບຸກຄົນ" ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ, ຊຶ່ງລວມມີ ສ່ວນບຸກຄົນ, ກຸ່ມຄົນ, ຮຸ້ນສ່ວນ, ແລະ ບໍລິສັດ ຫຼື ກຸ່ມທຸລະກິດອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ບໍລິສັດຕ່າງໆ. ຄວາມໝາຍຂອງເງິນກູ້ໃນທີ່ນີ້ແມ່ນ ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາດອກເບ້ຍສະສົມຄ້າງຮັບ.
3. "ຜູ້ກູ້ຢືມລາຍໃຫຍ່" ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກູ້ເງິນຈາກທະນາຄານໃນອັດຕາສ່ວນແຕ່ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງທຶນທັງໝົດຂອງທະນາຄານຂຶ້ນໄປ.
4. "ຖານະເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບ" ໝາຍເຖິງ ເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຢູ່ໃນປະເພດການຊຳລະດອກເບ້ຍເປັນເງິນສົດ ຊຶ່ງດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວນັ້ນບໍ່ສາມາດ ບັນທຶກຢູ່ໃນບັນຊີສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບຂອງທະນາຄານ ຫຼື ສາມາດນຳໄປເປັນລາຍຮັບໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ມີການຊຳລະຕົວຈິງຈາກລູກຄ້າໄດ້ ດ້ວຍແຫຼ່ງທຶນທີ່ເປັນເງິນສົດ ຂອງລູກຄ້າເອງ. ທຸກເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນຕ້ອງຖືກຈັດຢູ່ໃນປະເພດຖານະເງິນກູ້ທີ່ໃຫ້ຢຸດຄິດໄລ່ສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບ ແລະ ດອກເບ້ຍທີ່ໄດ້ຖືກສະສົມກ່ອນໜ້າແຕ່ບໍ່ຖືກຊຳລະນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຈົດອອກຈາກບັນຊີກຳໄລ-ຂາດທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບັນຊີດອກໜີ້ຈັດຊັ້ນລໍຖ້າສະສາງ.
5. "ເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ" ແມ່ນເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ຄິດໄລ່ສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບ ແລະ ຍັງເປັນເງິນ ກູ້ທີ່ບໍ່ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ທະນາຄານຈັດຊັ້ນໜີ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ກ) ບັນດາເງິນກູ້ປະເພດທີ່ໄດ້ມີການກຳນົດແຜນລາຍການຊຳລະ:

- ຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍ ຈະເປັນທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງກໍຕາມທີ່ບໍ່ສາມາດຊຳລະໄດ້ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງຄ້າງຊຳລະແຕ່ 90 (ເກົ້າສິບ) ວັນຂຶ້ນ ໄປ;

- ດອກເບ້ຍທີ່ຄ້າງຮັບນັບແຕ່ 90 (ເກົ້າສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປນັ້ນຫາກນໍາໄປບວກເຂົ້າກັບຕົ້ນທຶນເງິນກູ້ ບ້ວງເດີມທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ຫຼື ບວກເຂົ້າກັບເງິນກູ້ເບື້ອງປ່ອຍໃໝ່ ຫຼື ເງິນກູ້ທີ່ມີການປັບປຸງໂຄງສ້າງ ທີ່;

ຂ) ບັນດາເງິນເບີກເກິນບັນຊີ ແລະ ເງິນກູ້ປະເພດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການກຳນົດແຜນລາຍການຊໍາລະ:

- ທຸກໆປະເພດທີ່ຖືກແກ່ຍາວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງນັບແຕ່ 90 (ເກົ້າສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງເລີ່ມນັບແຕ່ມີທະນາຄານໄດ້ຈ່າຍແທນລູກຄ້າຕາມງວດຕ້ອງຊໍາລະ ຫຼື ກຳນົດສັນ ຍາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້;
- ທີ່ເກິນກຳນົດເວລາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງນັບແຕ່ 90 (ເກົ້າສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປຈາກມີທະນາຄານໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມຕ້ອງມາຊໍາລະ;
- ດອກເບ້ຍທີ່ເກິນກຳນົດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊໍາລະນັບແຕ່ 90 (ເກົ້າສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
- ເງິນເບີກເກິນບັນຊີ ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວຊໍາລະຄືນນັບແຕ່ 90 (ເກົ້າສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ມີຍອດເງິນຝາກບໍ່ພຽງພໍໃນການຊໍາລະດອກເບ້ຍ, ຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ຄ່າບໍລິການປະເພດອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເງິນເບີກເກິນບັນຊີ.

ຄ) ເງິນກູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນທີ່ສົງໃສ ຫຼື ທີ່ສູນຕາມຄຸນລັກສະນະທີ່ໄດ້ມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຕ້ອງຖືກຈັດຊັ້ນເປັນເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ. ຍອດເຫຼືອບັນດາເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນຕາມຄຸນລັກສະນະທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ.

6. "ເງິນກູ້ເກິນກຳນົດ" ໝາຍເຖິງ:

ກ) ບັນດາເງິນກູ້ປະເພດທີ່ໄດ້ມີການກຳນົດແຜນລາຍການຊໍາລະ:

- ຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍຈະເປັນທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງກໍຕາມ ທີ່ບໍ່ສາມາດຊໍາລະໄດ້ຕາມແຜນທີ່ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງຄ້າງຊໍາລະແຕ່ 30 (ສາມສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປ;
- ດອກເບ້ຍທີ່ຄ້າງຮັບແຕ່ 30 (ສາມສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປນັ້ນຫາກນໍາໄປບວກເຂົ້າກັບຕົ້ນທຶນເງິນກູ້ເບື້ອງ ເດີມທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ຫຼື ບວກເຂົ້າກັບເງິນກູ້ເບື້ອງປ່ອຍໃໝ່ ຫຼື ເງິນກູ້ທີ່ມີການປັບປຸງໂຄງສ້າງທີ່;

ຂ) ບັນດາເງິນເບີກເກິນບັນຊີ ແລະ ເງິນກູ້ປະເພດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການກຳນົດແຜນລາຍການຊໍາລະ:

- ທຸກໆປະເພດທີ່ຖືກແກ່ຍາວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ນັບແຕ່ 30 (ສາມສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປ ນັບແຕ່ມີທະນາຄານ ໄດ້ຊໍາລະຕາມງວດຕ້ອງຊໍາລະແທນລູກຄ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ໝົດກຳນົດສັນຍາ;
- ທີ່ເກິນກຳນົດເວລາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ນັບແຕ່ 30 (ສາມສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງທາງທະນາຄານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມ;

- ດອກເບ້ຍທີ່ເກີນກຳນົດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະ ນັບແຕ່ 30 (ສາມສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
- ເງິນທີ່ເບີກເກີນບັນຊີ ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວຊຳລະຄືນນັບແຕ່ 30 (ສາມສິບ) ວັນ ຂຶ້ນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ມີຍອດເງິນຝາກບໍ່ພຽງພໍໃນການຊຳລະດອກເບ້ຍ, ຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ຄ່າບໍລິການປະເພດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເງິນເບີກເກີນບັນຊີ.
ທຸກເງິນກູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຈັດຕາມຄຸນລັກສະນະທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ
ຕ້ອງຖືກຈັດຊັ້ນເປັນເງິນກູ້ເກີນ ກຳນົດ.
ຍອດເຫຼືອບັນດາເງິນກູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຈັດເປັນໜີ້ເກີນກຳນົດຕາມຄຸນລັກສະນະທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງ ເທິງນັ້ນ
ຕ້ອງໄດ້ຖືກຈັດເປັນເງິນກູ້ເກີນກຳນົດ.

7. **"ບັນຊີດອກເບ້ຍທີ່ຈັດຊັ້ນລໍຖ້າສະສາງ"** ໝາຍເຖິງບັນຊີທີ່ໃຊ້ບັນທຶກຈຳນວນດອກເບ້ຍທີ່ໂອນຄືນມາຈາກບັນຊີລາຍຮັບດອກເບ້ຍ ຊຶ່ງດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວແມ່ນດອກເບ້ຍສະສົມຄ້າງຮັບທີ່ບໍ່ຖືກຊຳລະຂອງເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຢູ່ໃນປະເພດຖານະບໍ່ໃຫ້ ຄິດໄລ່ສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບ.
8. **"ເງິນກູ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນຢ່າງໝັ້ນຄົງ"** ໝາຍເຖິງເງິນກູ້ສ່ວນໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກຄ້າປະກັນດ້ວຍເງິນຝາກຢ່າງພຽງພໍ, ຫຼັກຊັບທີ່ມີສະພາບຄ່ອງໃນຕະຫຼາດທີ່ເຫັນດີຈາກກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ/ຫຼື ວັດຖຸມີ ຄ່າ (ຄຳ, ເງິນ ແລະ ຄ່າຂາວ) ທີ່ມີມູນຄ່າຕາມລາຄາຕົວຈິງໃນຕະຫຼາດປະຈຸບັນ ຊຶ່ງຜູ້ກູ້ຢືມໄດ້ນຳ ມາຄ້າປະກັນໄວ້ກັບທະນາຄານ.

ມາດຕາ 3 ການຈັດຊັ້ນໜີ້

ສະພາບໍລິຫານຂອງແຕ່ລະທະນາຄານຕ້ອງຮັບປະກັນ ການທົບທວນຄືນເງິນກູ້ ຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ຊຶ່ງຕ້ອງທົບທວນຄືນຢ່າງໜ້ອຍໄຕມາດລະໜຶ່ງຄັ້ງຄື: ວັນທີ 31 ມີນາ, 30 ມິຖຸນາ, 30 ກັນຍາ ແລະ 31 ທັນວາ. ການທົບທວນເງິນກູ້ຂອງທະນາຄານແມ່ນມີຈຸດປະສົງໃນການຈັດຊັ້ນໜີ້ຕາມມາດຕະຖານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ເງິນກູ້ທີ່ມີລັກສະນະຕໍ່ໄປນີ້ ຕ້ອງຖືກຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ຕ່ຳກວ່າມາດຕະຖານ:

- ກ) ເງິນກູ້ທີ່ເກີນກຳນົດສັນຍາ ຫຼື ງວດຊຳລະທັງຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍນັບແຕ່ 90(ເກົ້າສິບ)ວັນຂຶ້ນໄປ;
- ຂ) ເງິນກູ້ທີ່ໄດ້ອະນຸມັດຫຼັງຈາກອອກຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ຖ້າວ່າເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວປ່ອຍເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຊຶ່ງຜູ້ກູ້ຢືມບໍ່ມີແຫຼ່ງລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ບໍ່ມີການເຮັດສັນຍາຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລ່ວງໜ້າກັບທະນາຄານໃນຈຳນວນທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອມາຊຳລະເງິນກູ້ຕາມກຳນົດສັນຍາ;
- ຄ) ເງິນກູ້ທີ່ຂາດຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ ຊຶ່ງສະແດງອອກດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ແຫຼ່ງລາຍຮັບຕົ້ນຕໍທີ່ຈະນຳມາຊຳລະໜີ້ຕາມສັນຍາບໍ່ພຽງພໍ
ຊຶ່ງທະນາຄານຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ແຫຼ່ງລາຍ ຮັບສຳຮອງຂອງລູກຄ້າມາຊຳລະແທນເຊັ່ນ:
ການຂາຍຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ, ຊັບສິນອື່ນໆຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ຫຼື
ການປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງສັນຍາເງິນກູ້ຄືນ ໃໝ່;
- ລູກຄ້າລາຍໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນທາງດ້ານການເງິນໄດ້ຢ່າງພຽງພໍຕາມຄວາມຕ້ອງການ
ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກກວດສອບຈາກບໍລິສັດກວດສອບພາຍນອກໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ບໍ່ມີການປະກອບ
ເອກະສານຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ;
- ມີລະດັບຄວາມສ່ຽງສູງກວ່າປົກກະຕິ
ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ວິເຄາະຖານະການເງິນຂອງຜູ້ກູ້ຢືມແລ້ວເຫັນວ່າ ບໍ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື.

2. ປະເພດເງິນກູ້ຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກ່າວມາໃນມາດຕາ 3 ຂໍ້ 1 ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ຫາກເກີນກຳນົດ
ສັນຍາ ຫຼື ງວດຊຳລະທັງຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍ ນັບແຕ່ 180 (ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປ
ແລະ ຍັງບໍ່ມີການຄໍ້າປະກັນຢ່າງໝັ້ນຄົງນັ້ນ ຕ້ອງຖືກຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ສົງໄສ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ເງິນກູ້
ດັ່ງກ່າວມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍດ້ວຍການຍຶດ ແລະ ຂາຍຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ ເພື່ອ
ມາຊຳລະເງິນກູ້ ຊຶ່ງການດຳເນີນດັ່ງກ່າວຕ້ອງບໍ່ເກີນ 180 (ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບ) ວັນ ນັບຈາກມື້
ທີ່ເລີ່ມຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ, ແຕ່ທະນາຄານ
ຕ້ອງຕອບສະໜອງເອກະສານດ້ານນິຕິກຳຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຊັດເຈນທີ່ລະບຸໃຫ້ເຫັນວ່າ ມູນ
ຄ່າຂອງຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນມີພຽງພໍໃນການຊຳລະຍອດເຫຼືອເງິນກູ້, ດອກເບ້ຍຄ້າງຊຳລະທັງໝົດ
ແລະ ທຸກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສິ້ນເບື້ອງຂອງທະນາຄານທີ່ພົວພັນກັບການຍຶດ ແລະ ຂາຍຫຼັກຊັບຄ້ຳປະ
ກັນ.

3. ເງິນກູ້ທີ່ມີລັກສະນະຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ສູນ ແລະ ລ້າງໜີ້ດັ່ງກ່າວອອກຈາກບັນຊີ:

ກ) ເງິນກູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ເກີນກຳນົດສັນຍາ ຫຼື ງວດຊຳລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍນັບແຕ່ 360 (ສາມຮ້ອຍ
ຫົກສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປ;

ຂ) ເງິນກູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານມາແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ
ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 3 ຂໍ້ 2 ຂ້າງເທິງ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາໜີ້ສິນ ບໍ່ສາມາດປະ
ຕິບັດຕາມໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

ຄ) ເງິນກູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກພິຈາລະນາແລ້ວວ່າບໍ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ ຫຼື ຍອດເງິນກູ້ຈຳນວນໜ້ອຍ
ຊຶ່ງຍັງບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນບັນຊີຊັບສິນຂອງທະນາຄານ ແຕ່ບໍ່ມີຫຼັກຊັບໃດຄໍ້າປະກັນ.

4. ເງິນກູ້ ຫຼື ເງິນກູ້ສ່ວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຄໍ້າປະກັນຢ່າງໝັ້ນຄົງແລ້ວນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ນຳໄປຈັດຊັ້ນໜີ້
ແລະ ສ້າງຄັງແຮ.

ມາດຕາ 4 ການຈັດຊັ້ນໜີ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງ.

"ໜີ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງ" ລວມມີເງິນກູ້ຢືມໃໝ່ທີ່ນຳໄປຊຳລະທຸກໆໜີ້ເກີນກຳນົດ, ເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ຖືກປັບປຸງສັນຍາຄືນໃໝ່, ເງິນກູ້ທີ່ມີການຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ ຫຼື ເງິນກູ້ທີ່ມີການດັດແກ້ງວດຊຳລະ ຫຼື ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ ເນື່ອງຈາກສະພາບຖານະການເງິນຂອງຜູ້ກູ້ຢືມມີຄວາມອ່ອນແອ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສາມາດຊຳລະໜີ້ໄດ້ຕາມສັນຍາເງິນກູ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

1. ໜີ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງແຕ່ລະບ້ວງນັ້ນ

ທະນາຄານຕ້ອງເກັບຮັກສາບັນດາເອກະສານຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານໃຫ້ແກ່ຜູ້ກວດກາຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ກ) ແຜນການປັບປຸງໂຄງສ້າງ ຫຼື ແຜນການທຸລະກິດຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຕັ້ງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຜູ້ກູ້ຢືມໃນການປ່ຽນແປງການບໍລິຫານ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້;

ຂ) ຂໍ້ມູນຖານະການເງິນຫຼ້າສຸດຂອງຜູ້ກູ້ຢືມທີ່ຖືກຍັງຢືນຈາກບໍລິສັດກວດສອບພາຍນອກ

ລວມທັງຄາດຄະເນ

ກະແສເງິນສົດ;

ຄ) ບົດວິເຄາະຂອງທະນາຄານກ່ຽວກັບຖານະການເງິນ ແລະ ແຜນການຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດຂອງຜູ້ກູ້ຢືມນັ້ນ ຕ້ອງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ທີ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່ນັ້ນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນ;

ງ) ເອກະສານສັນຍາກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂການປັບໂຄງສ້າງໜີ້ໂດຍຜູ້ກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ທະນາຄານໄດ້ເຊັນໄວ້ຮ່ວມກັນ.

2. ເງື່ອນໄຂການຊຳລະໜີ້ທີ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່ນີ້ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ເງື່ອນໄຂການຊຳລະໜີ້ຂອງເງິນກູ້ປະເພດດຽວກັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງ.
ເງື່ອນໄຂການຈັດຊັ້ນໜີ້ດັ່ງກ່າວຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ກ) ໜີ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງນັ້ນ

ຖ້າຫາກຜູ້ກູ້ຢືມໄດ້ນຳເງິນມາຊຳລະດອກເບ້ຍທີ່ເກີນກຳນົດທັງໝົດດ້ວຍແຫຼ່ງ

ທຶນຂອງຕົນເອງ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ເງິນກູ້ໄດ້ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງນັ້ນໃຫ້ຈັດເປັນໜີ້ຕ່ຳກວ່າມາດຕະຖານ;

ຂ) ໜີ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງນັ້ນ ຖ້າຫາກຜູ້ກູ້ຢືມບໍ່ໄດ້ນຳເງິນມາຊຳລະດອກເບ້ຍທີ່ເກີນກຳນົດທັງໝົດດ້ວຍແຫຼ່ງທຶນຂອງຕົນເອງ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ເງິນກູ້ໄດ້ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງນັ້ນ ໃຫ້ຈັດຊັ້ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 3 ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.

3. ທີ່ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄສະນາ ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂການຈັດຊື້ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂໍ້ 2 ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້
ແມ່ນສາມາດຖືກຈັດຊື້ເປັນເງິນກູ້ທີ່ອອກດອກຜົນໄດ້ຖ້າຫາກຜູ້ກູ້ຢືມຊຳລະຕົ້ນ ທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍຕິດຕໍ່ກັນເປັນໄລຍະເວລາຢ່າງໜ້ອຍ 6 (ຫົກ) ໆວດ ດ້ວຍແຫຼ່ງທຶນຂອງຕົນເອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາກ່ຽວກັບການປັບປຸງຂອງໂຄສະນາທີ່ ທຸກເງິນກູ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄສະນາທີ່ໄດ້ກຳນົດຕາມທາງບໍ່ຖືກຈັດຊື້ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂໍ້ 2 ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຖືກຈັດຊື້ໄປຕາມຖາ ນະເງິນກູ້ທີ່ເກີນກຳນົດຕົວຈິງຂອງເງິນກູ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນຄື ວັນທີ່ເງິນກູ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຖືກປັບປຸງໂຄສະນາ ແລະ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບການຈັດຊື້ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 3 ແລະ ຍັງຕ້ອງໄດ້ ສ້າງເງິນແຮງໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂໍ້ 4 ຂອງ ຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.
4. ທຸກໆທີ່ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄສະນາຫາກບໍ່ຊຳລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດ ສ່ວນໜຶ່ງຢ່າງ ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ຊຳລະຕາມເງື່ອນໄຂສັນຍາປັບປຸງໂຄສະນານັບແຕ່ 90 (ເກົ້າສິບ) ວັນຂຶ້ນໄປຕ້ອງຖືກ ຈັດເປັນທີ່ທີ່ບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນບັນຊີດັ່ງກ່າວຈົນກວ່າຜູ້ກູ້ຢືມຊຳລະ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍເກີນກຳນົດທັງໝົດເລີຍກ່ອນ.
ທຸກເງິນກູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໂຄສະນາທີ່ກາຍເປັນທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນເປັນຄັ້ງທີສອງອີກຊຶ່ງທະນາຄ ານ ຂໍສະເໜີປັບປຸງໂຄສະນາອີກເປັນເທື່ອທີສອງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກ່ອນການດຳເນີນປັບປຸງໂຄສະນາອີກຄັ້ງໃໝ່ ແລະ ການອະນຸມັດໂດຍ ທະນາຄານກາງນັ້ນ ແມ່ນອີງຕາມເກນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂໍ້ 1 ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 5 ການປ່ຽນເງິນກູ້ທີ່ເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດມາເປັນສະກຸນເງິນກີບ

ທຸກໆເງິນກູ້ທີ່ປ່ອຍເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດນັ້ນ

ຖ້າຫາກຜູ້ກູ້ຢືມບໍ່ມີແຫຼ່ງລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງ ປະເທດ ຫຼື ບໍ່ມີສັນຍາຊື້-

ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລ່ວງໜ້າກັບທະນາ ຄານໃນຈຳນວນເງິນທີ່ພຽງພໍເພື່ອ

ມາຊຳລະເງິນກູ້ຕາມເງື່ອນໄຂສັນຍາ ແລະ ສອດຄ່ອງ ກັບມາດຕາ 2 ຂໍ້ 5 ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ທະ ນາຄານຕ້ອງປ່ຽນເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວມາເປັນສະກຸນເງິນກີບຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ທີ່ເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກ ຈັດຊື້ເປັນທີ່ເງິນກູ້ບໍ່ເກີດ ດອກອອກຜົນ ແລະ ຕ້ອງຈັດເປັນທີ່ທີ່ບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.

1. ທຸກໆເງິນກູ້ທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕ້ອງຖືກປ່ຽນມາເປັນສະກຸນເງິນກີບ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນ ບັນຊີຂອງທະນາຄານຕາມມູນຄ່າທຽບເທົ່າເງິນກີບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ ກຳນົດສະບັບນີ້. ເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວໃຫ້ບັນທຶກໄວ້ບັນຊີເປັນເງິນກີບຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະເງິນ ກູ້ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ຖືກລ້າງອອກຈາກບັນຊີ.

2. ທຸກໆເງິນກູ້ທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕ້ອງຖືກປ່ຽນມາເປັນເງິນສະກຸນກີບ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນ ບັນຊີຂອງທະນາຄານຕາມມູນຄ່າທຽບເທົ່າເງິນກີບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ເຖິງວ່າໄດ້ມີການປັບປຸງໂຄງສ້າງໜີ້ກໍ່ຕ້ອງສືບຕໍ່ບັນທຶກບັນຊີເປັນເງິນກີບຈົນກວ່າ ຈະໄກດັຮັບການຊໍາລະເງິນກູ້ຄົບ ຖ້ວນ ຫຼື ຖືກລ້າງອອກຈາກບັນຊີ.

ມາດຕາ 6 ການປັບປຸງແກ້ໄຂເງິນກູ້ຫຼາຍສັນຍາຂອງລູກຄ້າລາຍດຽວ

ທະນາຄານປ່ອຍເງິນກູ້ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງສັນຍາໃຫ້ແກ່ຜູ້ກູ້ຢືມລາຍດຽວ ຫຼື ກຸ່ມບໍລິສັດ ຢູ່ໃນເຄືອຂ່າຍ ທີ່ຖືກຄວບຄຸມໂດຍຜູ້ກູ້ຢືມດຽວກັນໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຫາກເງິນກູ້ສັນຍາໜຶ່ງກາຍເປັນເງິນກູ້ບໍ່

ເກີດດອກອອກຜົນທະນາຄານຕ້ອງຂຽນບົດວິເຄາະຖານະການເງິນຫຼ້າສຸດຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ເງິນກູ້ສັນຍາອື່ນໆຂອງຜູ້ກູ້ຢືມດັ່ງກ່າວ ຖ້າບົດວິເຄາະດັ່ງກ່າວຫາກຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເງິນກູ້ສັນຍາໃດໜຶ່ງຂອງຜູ້ກູ້ຫາກມີບັນຫາ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ແລ້ວ ເງິນກູ້ສັນຍານັ້ນ ຕ້ອງຈັດເປັນເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບ. "ຜູ້ກູ້ຢືມ" ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ລວມມີ ບຸກ ຄົນ ແລະ ຄູ່ສົມລົດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ຕາມກົດໝາຍ. "ການຄວບຄຸມ" ຈະເປັນທາງ ກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ກູ້ຢືມ: (1) ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ມີອຳນາດໃນການລົງຄະແນນສຽງ ແຕ່ 20% (ຊາວສ່ວນຮ້ອຍ) ຂຶ້ນໄປຂອງຄະແນນສຽງທັງໝົດ; (2) ມີອຳນາດຕົ້ນຕໍໃນການຄວບຄຸມການເລືອກຕັ້ງ ສະພາບໍລິຫານ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຕາມກົດໝາຍ ແລະ (3) ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດໃນການແຊກແຊງທາງ ດ້ານການບໍລິຫານ ຫຼື ການກຳນົດນະໂຍບາຍຕ່າງໆຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 7 ເງິນແຮສຳລັບເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ ແລະ ໜີ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນ

ທະນາຄານຕ້ອງສ້າງບັນຊີເງິນແຮສຳລັບເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ) ເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຢູ່ໃນປະເພດບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບ ແລະ ໄດ້ຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ຕ່ຳກວ່າ ມາດຖານ, ໜີ້ສົງໄສ ແລະ ໜີ້ສູນຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ຕ້ອງໄດ້ໂອນຈາກປະເພດ ຫົວບັນຊີເງິນກູ້ປົກກະຕິ ໄປໄວ້ຢູ່ປະເພດຫົວບັນຊີເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ ພ້ອມທັງບັນທຶກ ແລະ ສະແດງໄວ້ໃນໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດເບື້ອງຊັບສິນ;
- ຂ) ໃນແຕ່ລະທ້າຍໄຕຣມາດ (31 ມີນາ, 30 ມິຖຸນາ, 30 ກັນຍາ ແລະ 31 ທັນວາ), ທະນາຄານ ຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນຄວາມພຽງພໍໃນການສ້າງເງິນແຮສຳລັບເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ ໂດຍໃຫ້ ທຽບໃສ່ການສ້າງເງິນແຮຂັ້ນຕ່ຳສຸດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.
 1. ທະນາຄານຕ້ອງສ້າງບັນຊີເງິນແຮສຳລັບໜີ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂັ້ນຕອນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນທີ່ຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ ໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ຕ້ອງໄດ້ໂອນອອກຈາກປະເພດຫົວບັນຊີເງິນກູ້ປົກກະຕິ ໄປໄວ້ຢູ່ປະເພດຫົວບັນຊີເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນພ້ອມທັງບັນທຶກ ແລະ ສະແດງໄວ້ໃນໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດເບື້ອງຊັບສິນ;
- ໃນແຕ່ລະທ້າຍໄຕຣມາດ (31 ມີນາ, 30 ມິຖຸນາ, 30 ກັນຍາ ແລະ 31 ທັນວາ), ທະນາຄານຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນຄວາມພຽງພໍໃນການສ້າງເງິນແຮສຳລັບເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນ ໂດຍໃຫ້ທຽບໃສ່ການສ້າງເງິນແຮຂັ້ນຕໍ່າສຸດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.

2. ການປ່ຽນແປງເງິນແຮສຳລັບບັນຊີເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ ແລະ ເງິນແຮສຳລັບບັນຊີທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນ ຕ້ອງດຳເນີນການດັດແກ້ຢູ່ໃນບັນຊີກຳໄລ-ຂາດທຶນ ຂອງທະນາຄານກ່ອນການເສຍອາກອນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນແຮດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການຈົດໜີ້ບັນຊີລາຍຈ່າຍກ່ຽວກັບເງິນກູ້ທີ່ ຖືກປະເມີນວ່າເປັນເງິນກູ້ທີ່ຕ້ອງສ້າງເງິນແຮ ຊຶ່ງນອນຢູ່ໃນບັນຊີກຳໄລ-ຂາດທຶນ ແລະ ຈົດໜີ້ ບັນຊີເງິນແຮສຳລັບທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນ ແລະ ເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ;
- ການຫຼຸດລົງຂອງເງິນແຮດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການຈົດໜີ້ບັນຊີລາຍຮັບກ່ຽວກັບເງິນກູ້ທີ່ຖືກປະເມີນວ່າເປັນເງິນກູ້ທີ່ຕ້ອງເກັບຄືນຈາກເງິນແຮ ຊຶ່ງນອນຢູ່ໃນບັນຊີກຳໄລ-ຂາດທຶນ ແລະ ຈົດໜີ້ ບັນຊີເງິນແຮສຳລັບທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນ ແລະ ເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ;

3. ເງິນແຮສຳລັບເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ ແລະ ໜີ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນໃຫ້ເອີ້ນວ່າ "ເງິນແຮສະເພາະທີ່ຈັດຊັ້ນ" ແລະ ຕ້ອງຈັດເງິນແຮດັ່ງກ່າວໄວ້ຢູ່ເບື້ອງຊັບສິນຂອງໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ ແລະ ຫັກກັບຍອດເຫຼືອສິນເຊື່ອທຸກຄັ້ງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຍອດສິນເຊື່ອສຸດທິ;

4. ການສ້າງເງິນແຮສຳລັບທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນທີ່ຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ, ໜີ້ສົ່ງໄສແລະໜີ້ສູນ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ຕ້ອງໄດ້ນຳເອົາຍອດເຫຼືອຕົ້ນທຶນທີ່ຈັດຊັ້ນແຕ່ລະປະເພດມາຄິດໄລ່ສ້າງເງິນແຮ ຕາມອັດຕາສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ໃຫ້ລຸດລະດັບຕໍ່າສຸດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

<u>ການຈັດຊັ້ນໜີ້ເງິນກູ້:</u>	<u>ອັດຕາສ່ວນການສ້າງເງິນແຮຂັ້ນຕໍ່າສຸດ:</u>
ທີ່ຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ	20%
ໜີ້ສົ່ງໄສ	50%
ໜີ້ສູນ	100%

5. ຜູ້ວ່າການ ຫຼື ຮອງຜູ້ວ່າການ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍຈາກຜູ້ວ່າການ ສາມາດອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ທະນາຄານທຸລະກິດ ເພີ່ມຈຳນວນເງິນແຮສຳລັບທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນ ແລະ ເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ ຂຶ້ນຕື່ມອີກໄດ້ ເມື່ອເຫັນວ່າຈຳນວນເງິນແຮດັ່ງກ່າວບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ຄວາມສ່ຽງຂອງເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ອອກດອກຜົນເທົ່າທີ່ຄວນ ຫາກພິຈາລະນາເບິ່ງຕາມປັດໃຈຕ່າງໆຂອງທ່າອ່ຽງທາງດ້ານ

ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ໃນຂົງເຂດພາກພື້ນ ຕະຫຼອດຮອດຄຸນນະພາບທົ່ວໄປຂອງການບໍລິຫານງານຂອງທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນນັ້ນໆ.

6. ທະນາຄານຕ້ອງເກັບຮັກສາທຸກໆສໍານວນເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທີ່ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນ ແລະ ເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ ເພື່ອການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງເງິນແຮ່ຕໍ່ທີ່ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນ ແລະ ເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນຢູ່ໃນບັນຊີ ຫຼື ນໍາໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການເກັບກູ້ໜີ້ຄືນ ຫຼື ນໍາໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຟ້ອງຮ້ອງຕໍ່ຜູ້ກູ້ຢືມເງິນ.

ມາດຕາ 8 ເງິນແຮ່ສໍາລັບການສູນເສຍເງິນກູ້ລວມ.

ທະນາຄານຕ້ອງສ້າງບັນຊີຄັງແຮ່ສໍາລັບການສູນເສຍເງິນກູ້ລວມ ຕາມຫຼັກການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ) ບັນຊີເງິນແຮ່ສໍາລັບການສູນເສຍເງິນກູ້ລວມ ຕ້ອງຖືກຈັດໄວ້ຢູ່ເບື້ອງໜ້າສິນຂອງໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ;
- ຂ) ໃນແຕ່ລະທ້າຍໄຕຣມາດ (31 ມີນາ, 30 ມິຖຸນາ, 30 ກັນຍາ ແລະ 31 ທັນວາ), ທະນາຄານຕ້ອງໄດ້ທົບທວນເງິນແຮ່ສໍາລັບການສູນເສຍເງິນກູ້ລວມຂອງຕົນທຽບໃສ່ມາດຖານຂັ້ນຕໍ່າສຸດຂອງການສ້າງເງິນແຮ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ແລະ ຕ້ອງດຳເນີນການດັດແກ້ຢູ່ໃນບັນຊີກຳໄລ-ຂາດທຶນຂອງທະນາຄານກ່ອນການເສຍອາກອນດັ່ງລ່ຽມນີ້:
- ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນແຮ່ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການຈົດໜີ້ບັນຊີລາຍຈ່າຍກ່ຽວກັບເງິນກູ້ທີ່ຖືກປະເມີນວ່າເປັນເງິນກູ້ທີ່ຕ້ອງສ້າງເງິນແຮ່ ຊຶ່ງນອນຢູ່ໃນບັນຊີກຳໄລ-ຂາດທຶນ ແລະ ຈົດມີບັນຊີເງິນແຮ່ສໍາລັບການສູນເສຍເງິນກູ້ລວມ.
 - ການຫຼຸດລົງຂອງເງິນແຮ່ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການຈົດມີບັນຊີລາຍຮັບກ່ຽວກັບເງິນກູ້ທີ່ຖືກປະເມີນວ່າເປັນເງິນກູ້ທີ່ຕ້ອງເກັບຄືນຈາກເງິນແຮ່ ຊຶ່ງນອນຢູ່ໃນບັນຊີກຳໄລ-ຂາດທຶນ ແລະ ຈົດໜີ້ ບັນຊີເງິນແຮ່ສໍາລັບການສູນເສຍເງິນກູ້ລວມ.
- ຄ) ການສ້າງເງິນແຮ່ສໍາລັບການສູນເສຍເງິນກູ້ລວມ ແມ່ນໃຫ້ນໍາເອົາຍອດລວມເງິນກູ້ທັງໝົດ ລົບໃຫ້ຍອດລວມໜີ້ທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນທັງໝົດ ແລະ ໜີ້ຈັດຊັ້ນທັງໝົດ ແລ້ວນໍາເອົາຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວນັ້ນ ມາຄູນ ໃຫ້ອັດຕາສ່ວນ 3% ຫຼື ຕາມກຳນົດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9 ການລ້າງ ແລະ ການເກັບຄືນໜີ້ສູນ.

ທະນາຄານຕ້ອງບັນທຶກທຸກໆບັນຊີຕິດຕາມ ແລະ ເກັບຮັກສາບັນຊີຕິດຕາມກ່ຽວກັບການລ້າງ ແລະ ເກັບຄືນໜີ້ສູນຂອງຜູ້ກູ້ຢືມແຕ່ລະລາຍ ຕາມຈຳນວນໜີ້ສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

1. ເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ສູນ ຕ້ອງຖືກລ້າງອອກຈາກບັນຊີໃນ-ໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ ຂອງທະນາຄານ ຊຳສຸດບໍ່ໃຫ້ກາຍໄຕຣມາດສຸດທ້າຍຂອງປີປະຕິທິນ ຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:
 - ຈົດໜີ້ບັນຊີເງິນແຮສຳລັບເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ ຕາມຈຳນວນເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ສູນ ຫຼື ເງິນກູ້ຂອງສັນຍາໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ສູນ;
 - ຈົດມີບັນຊີເງິນກູ້.
2. ການບັນທຶກບັນຊີເງິນກູ້ທີ່ເກັບຄືນໄດ້ຈາກການລ້າງບັນຊີໜີ້ສູນ, ໃຫ້ທະນາຄານບັນທຶກບັນຊີຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ຈົດໜີ້ບັນຊີເບື້ອງຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ເງິນສົດ, ໂອນບັນຊີ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນໆ;
 - ຈົດມີບັນຊີເງິນແຮສຳລັບເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ. ຖ້າຍອດບັນຊີເງິນແຮສທາກມີສ່ວນເກີນນັ້ນ ໃຫ້ປັບປຸງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂໍ້ 2 ຂອງຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 10 ຖານະບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍສະສົມຄ້າງຮັບ.

ເມື່ອເງິນກູ້ໃດໜຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນແລ້ວ ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ) ທະນາຄານຕ້ອງຢຸດຄິດໄລ່ສະສົມດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບຈາກເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວເຂົ້າເປັນລາຍຮັບຂອງຕົນ ເຖິງແມ່ນວ່າເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ທັນໝົດກຳນົດສັນຍາກໍຕາມ.
- ຂ) ຖ້າທາກທະນາຄານໄດ້ບັນທຶກດອກເບ້ຍສະສົມຄ້າງຮັບເຂົ້າເປັນລາຍຮັບໃນບັນຊີກຳໄລ-ຂາດທຶນ ໃນປີປະຈຸບັນ ຫຼື ປີຜ່ານມາແລ້ວ ທະນາຄານຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ສຳລັບດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບທີ່ໄດ້ບັນທຶກເຂົ້າເປັນລາຍຮັບຢູ່ໃນບັນຊີ ກຳໄລ-ຂາດທຶນ ໃນປີປະຈຸບັນ ໃຫ້ທະນາຄານບັນທຶກປັບປຸງບັນຊີຄືນຕາມຈຳນວນດອກເບ້ຍສະສົມຄ້າງຮັບ ທີ່ໄດ້ຈົດເຂົ້າເປັນລາຍຮັບແລ້ວ ດ້ວຍການ: ຈົດໜີ້ບັນຊີລາຍຮັບດອກເບ້ຍ ແລະ ຈົດມີ ບັນຊີດອກເບ້ຍໜີ້ຈັດຊັ້ນລໍຖ້າສະສາງ.
 - ສຳລັບດອກເບ້ຍສະສົມຄ້າງຮັບທີ່ໄດ້ບັນທຶກເຂົ້າເປັນລາຍຮັບຢູ່ໃນບັນຊີ ກຳໄລ-ຂາດທຶນ ໃນປີຜ່ານມາ ຫຼັງການຊຳລະສະສາງບັນຊີທ້າຍປີ ໃຫ້ທະນາຄານບັນທຶກ ປັບປຸງບັນຊີຄືນ ຕາມຈຳນວນດອກເບ້ຍສະສົມຄ້າງຮັບທີ່ໄດ້ຈົດເຂົ້າເປັນລາຍຮັບແລ້ວ ດ້ວຍການຈົດໜີ້ບັນຊີເງິນແຮສຳລັບການສູນເສຍເງິນກູ້ລວມ ແລະ ຈົດມີບັນຊີດອກເບ້ຍໜີ້ຈັດຊັ້ນລໍຖ້າສະສາງ.
1. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຊຳລະໃດໜຶ່ງຈາກຜູ້ກູ້ຢືມກ່ຽວກັບເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ບໍ່ເກີດດອກອອກ ຜົນນັ້ນກ່ອນອິນໝົດທະນາຄານຕ້ອງໄດ້ນຳຈຳນວນເງິນດັ່ງກ່າວມາຊຳລະຕົ້ນທຶນກ່ອນ.

2. ເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນໃດໜຶ່ງ

ສາມາດຖືກປັບປຸງໃຫ້ມາເປັນເງິນກູ້ປົກກະຕິໄດ້ສະເພາະໃນ ກໍລະນີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຫາກມີການຊໍາລະຄືນທັງຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍທີ່ເກີນກຳນົດທັງໝົດຂອງງວດຊໍາລະຈາກຜູ້ກູ້ ຍືມດ້ວຍແຫຼ່ງທຶນຂອງຜູ້ກູ້ຍືມເອງ ແລະ ຜູ້ກູ້ຍືມຕ້ອງຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍຢ່າງໜ້ອຍ 6 (ຫົກ) ງວດຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາເງິນກູ້; ຫຼື
- ສໍາລັບເງິນກູ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງໜີ້, ຫາກຜູ້ກູ້ຍືມຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍຢ່າງໜ້ອຍ 06 (ຫົກ) ງວດຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາໃນການປັບປຸງໂຄງສ້າງໜີ້ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂເງິນກູ້ໃນປະເພດດຽວກັນທີ່ຍັງບໍ່ທັນປັບປຸງໂຄງສ້າງໜີ້ ແລະ ຫາກທະນາຄານສາມາດຄາດຄະເນຄວາມອາດສາມາດໃນການຊໍາລະທັງຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍທັງໝົດຈາກການວິເຄາະ ແລະ ປະເມີນສໍານວນເອກະສານເງິນກູ້ຢ່າງຖີ່ຖ້ວນແລ້ວ ເຫັນວ່າມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື.

ມາດຕາ 11 ການຈຳກັດເງິນກູ້ບ້ວງໃໝ່ຕໍ່ຜູ້ກູ້ຍືມທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ:

ທຳມະນາຄານປ່ອຍເງິນກູ້ບ້ວງໃໝ່ ຫຼື ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ ຜູ້ກູ້ຍືມທີ່ໄດ້ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນເງິນກູ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນຢ່າງເດັດຂາດ ຈົນກວ່າຜູ້ກູ້ຍືມດັ່ງກ່າວໄດ້ຊໍາລະ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍທັງໝົດໄດ້ຕາມກຳນົດສັນຍາເງິນກູ້.

ມາດຕາ 12 ການບັງຄັບ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.

ຖ້າທະນາຄານຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ບັງຄັບຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ຫຼື ສິ່ງ ບົດລາຍງານຂໍ້ມູນຖານະການເງິນ ແລະ ລາຍງານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ໃຫ້ທະນາ ຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ, ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະດໍາ ເນີນມາດຕະການຕໍ່ທະນາຄານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ຂອງລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍ ທະນາຄານທຸລະກິດ ສະບັບເລກທີ 02/ສປປ, ລົງວັນທີ 22 ມີນາ 2000 ແລະ ຕາມສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ລວມທັງການປັບໃໝທາງດ້ານການເງິນຕໍ່ທະນາຄານ, ຄະນະອຳນວຍການ ຫຼື ພະ ນັກງານຂອງທະນາຄານ ທັງເປັນລາຍບຸກຄົນ ຫຼື ລວມໝູ່ເປັນເງິນກີບທຽບເທົ່າ 1.000 ໂດລາສະຫະ ລັດຕໍ່ມື້ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ທະນາຄານບໍ່ປະຕິບັດຕາມທີ່ກ່າວມາຂ້າວເທິງນີ້.

ມາດຕາ 13 ຜົນສັກສິດຂອງຂໍ້ກຳນົດ.

ຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ໃຊ້ປ່ຽນແທນຂໍ້ກຳນົດສະບັບເລກທີ 98/ທຫລ, ລົງວັນທີ 15 ພຶດສະພາ 1998 ໂດຍມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ທຸກຂໍ້ກຳນົດ, ຄໍາສັ່ງແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ຕ່າງໆທີ່ໄດ້ອອກຜ່ານມານັ້ນຫາກຂັດກັບຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ພູມີ ທິບພະວອນ